

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

30. Quidam Episcopus dum erat religiosus, multa vota emiserat, quæsivit
à me an postea potuerit irritare illa Prælatum religiosus? Idem dicendum
est quoad Cardinales ex ordine religioso assumptos , ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

Ergo manentibus istis, manent & illa. Deinde dicta vota non pugnant cum statu Episcopali, imò plurimum illum adiuvant. Ergo, & cum votum sit obligatio personalis, sequitur personam in quocumque statu. Hæc sententia est satis probabilis, & consulenda; sed ex timo contrarium sua probabilitate non carere. Dico igitur omnia vota supradicta, durante Episcopatu, suspendi, secluso tamen voto Patrum Societatis de audiendo Præposito Generali, si aliqui ex ipsis ad Prælationes ascendunt, eiusque consilia sequendo, si meliora visa fuerint.

3. Prima pars probatur, quia supradicta vota emittuntur ad conservationem, & augmentum status Religiosi, & Communitatis, & observantia, & ad profectum Religiosorum, & ædificationem secularium. Ergo Regularis ad Episcopatum assumptus non tenetur talia vota observare. Probo confessionem, quia est exemptus iugo Monasticæ Professionis, & ab observatione Regulari. Cæteras rationes videbis apud Castrum Palaum, tom. 3. tract. 16. disp. 4. punct. 24. num. 5. & seq. vbi in particulari de omnibus supradictis votis id probat, quod etiam docet nouissimè Machadus tom. 2. lib. 4. par. 6. tract. 17. docum. 2. num. 5. Secunda verò pars conclusionis, nempe votum Patrum Societatis de audiendo Præposito Generali, &c. perdurare in statu Episcopali, probatur, quia tale votum pro tali statu emittitur. Ergo si in assumptione ad Episcopatum non obligaret, ad nihil deseruiret, & irritorium esset. Et ita hanc sententiam tenet Palaus, vbi supra, num. 4. & 8. & Sanchez in Summa tom. 2. lib. 6. cap. 6. num. 15. cum Vazquez, & Suarez penes ipsos; quibus nouissimè adde Amicum in *Curs. Theolog.* tom. 4. disp. 32. sect. 7. num. 101. & Lezanam in Summa 99. Regul. par. 2. cap. 4. n. 15. Nec aliter, quidquid alij dicant. Ego sensu est in tom. 9. in par. 5. tract. 2. * resol. 65. quod patet, quia, quando Auctores asserunt aliquod enunciatum, & illud non explicant, vel limitant, aut distinguunt, sed citant tantum ad illius confirmationem auctoritatem alicuius Doctoris illud enunciatum est intelligendum secundum mentem, explicationem, limitationes, & distinctiones Doctoris ab ipso citati; & hoc est ita clarum, vt non indigeat probatione. Vnde dixit Bartolus in leg. non solum §. liberationis, num. 7. ff. de lib. & leg. Cardinalis Albanus in *Lucubrat. super Bartolum*, ibidem num. 3. dictum Doctoris intelligendum esse secundum legem quam adducit; quod etiam obseruat Antonius de Sousa in Lusitania liberata, lib. 1. cap. 6. num. 22. Acacius Enkelius de *Præleg. Iur. Civilis* lib. 2. cap. 2. num. 24. Valencuela tom. 2. consil. 187. num. 106. Gutierrez *Pract.* 99. lib. 1. q. 2. num. 22. Ioseph Vela *differ.* 24. num. 66. Franciscus Ansaldo, *consil.* 142. num. 42. § 1. & 347. & consil. 36. num. 3. & 4. Gratianus in *Discept.* tom. 2. cap. 215. num. 31. Bertrandus lib. 1. c. consil. 128. num. 5. Iason in leg. cum filio famil. num. 129. ff. de legat. 1. Corneus lib. 2. consil. 124. num. 25. & alij communiter: sed ego in dicta mearesol. 65. existimaui opinionem negatiuam esse probabilem, quam tuetur Sanchez, non explicando aliud. Ergo meum enunciatum est intelligendum secundum mentem Sanchez à me citari; qui asserit, vota Religiosorum annexa tribus substantialibus, non obligare, durante Episcopatu; secluso tamen voto Patrum Societatis Iesu, de audiendo Præposito Generali.

4. Negandum est igitur (vt legentibus patebit) me in dicta resolutione admisisse negatiuam sententiam tanquam probabilem absolute; sed admisisse negatiuam sententiam tanquam probabilem, quam tuetur Sanchez: sed Sanchez tenet opinionem negatiuam, quoad alia vota, non autem quoad istud, de quo

est questio. Ergo sententia negatiua, quam ego tanquam probabilem admisi, intelligenda est de illis, & non de isto, secundum mentem Sanchez, quem ego cito, & cui ego adhaesi. Quod confirmatur, quia ego dum in prima opinione affirmatiua dictæ Resolutionis adduxerim exemplum de voto Minorum, & de dicto voto Patrum Societatis, Postea in secunda opinione negatiua, pro qua citauit Sanchez, tantum mentionem faci de voto Patrum Minorum, & dixi, non obligare in statu Episcopali. De voto autem Patrum Societatis nihil asserui; quia Sanchez illud in opinione negatiua non includebat, neque ego includere intendebam, eius opinionem citando, & sequendo. Assero igitur cum ipso, vota aliorum Religiosorum, quæ annexantur tribus votis substantialibus, non obligare, durante Episcopatu, secluso, & excepto voto Patrum Societatis de Præposito Generali audiendo, &c. Et ita Resolutione 65. tunc sensi, & nunc iterum sentio.

RESOL. XXX.

Quidam Episcopus, dum erat Religiosus, multa vota emiserat; quæsiuit à me an postea poterit irritare illa Prælatu Religiosus?
Idem dicendum est quoad Cardinales ex Ordine Religioso assumptos, aut aliquo priuilegio Pontificio exemptos. Ex p. 6. tr. 7. & Milc. 2. Resol. 26.

§. 1. **E**T pro parte affirmatiua adducebat Emmanuel Sà *verb. voti irritatio* num. 5. vbi sic asserit: votum Impuberis de Religione potest patet & tutor irritare etiam post pubertatem, si in pubertate se de nouo non obligauit. Idemque dicendum de Prælo Religiosi facti Episcopi, scilicet poterit similiter huius votum antea factum irritare, si illud de nouo non confirmauit Episcopus factus. Ita Emmanuel Sà.

2. Sed ego tunc in facti contingentia mortuus negatiuam sententiam tenui: nam ad irritandum votum requiritur potestas dominatiua erga sibi subiectum: sed Regularis post adeptum Episcopatum non est amplius subiectus Prælo regulari, sed immediate Summo Pontifici: ergo. Et ita hanc sententiam docet Castrus Palaus tom. 3. tractat. 15. disp. 2. punct. 3. §. 3. num. 3. Layman in *Theolog. Moral.* lib. 4. tract. 4. cap. 7. numer. 11. Et Trullench. in *Decalog.* tom. 1. lib. 2. cap. 2. dub. 32. numer. 12. qti citat Sanchez & Suarez. Et hæc omnia intelligenda sunt etiam quoad Cardinales ex ordine Religioso assumptos, aut aliquo priuilegio Pontificio exemptos.

RESOL. XXXI.

An Regulares possint exponere Eucharistiam publicè absque licentia Episcopi? Ex p. 11. tr. 2. & Milc. 2. Resol. 5.

§. 1. **N**egatiuè respondet Gauantus in *man. Episc. ver. Eucharistia* num. 53. & 54. vbi sic ait: Non exponatur cum solemnitate à Regularibus sine licentia Ordinarij Congreg. Rit. 26. Febr. 1628. Pro personis particularibus exponatur in ostiolo tabernaculi, aut in Pixide velata cum luminibus, & assistentia Congregat. Episc. 7. Septembris 1598. Ita Gauantus. Vnde nouissimè Illustrissimus, & amantissimus Dominus meus D. Bernardus de la Cabra in